

ת"פ 39416/09/15 - מדינת ישראל נגד מ ט ק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39416-09-15 מדינת ישראל נ' ק

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

על ידי ב"כ עו"ד איהאב חלבי

נגד

מ ט ק

על ידי ב"כ עו"ד דוד פאל

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוגו, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובשתי עבירות של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, מהחלק הכללי עולה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשם והגב' פ ק (להלן: "**המתלוננת**") בני זוג נשואים מזה כשבע שנים, ולהם שלושה ילדים משותפים.

מעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 12.9.15, במהלך שעות הצהריים, בבית הנאשם והמתלוננת ברחוב (להלן: "**הבית**"), תקף הנאשם שלא כדן את המתלוננת וגרם לה לחבלה של ממש וכן איים עליה בפגיעה שלא כדן בגופה בכוונה להפחידה או להקניטה.

באותן הנסיבות, פנה הנאשם למתלוננת באופן משפיל ובהמשך לכך איים עליה באומרו: "יש אנשים שאי אפשר לדבר איתם, צריך לתת להם מכות כדי שיבינו". המתלוננת קמה ממקומה והנאשם הלך אחריה לפתח החדר, משך אותה ובהמשך סטר לה בחוזקה בפניה, עד כי נפלה על הרצפה, נחבלה ודיממה מאפה, כל זאת לעיני בתם הקטינה בת ה-6.

בהמשך לכך, בעוד המתלוננת בוכה ומיניקה את בנה התינוק, ניגש אליה הנאשם, אמר לה שתפסיק לבכות וסטר בפניה, אחז בחוזקה באוזנה וכן איים עליה באומרו: "אני אשבור לך את היד", תפס את ידה וסובב אותה. לאחר מכן, נמלט הנאשם מן הבית. כתוצאה ממעשיו אלה של הנאשם, נגרמו למתלוננת המטומות בכתפה, פניה, בעינה ובאוזנה.

3. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים אישומים 2-3 נמחקו מכתב האישום המתוקן.

4. מעובדות האישום הרביעי בכתב האישום המתוקן עולה כי במהלך כשנה עובר למתואר באישום הראשון דלעיל, במועדים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה, במטרה להפחידה או להקניטה. לאורך תקופה זו, במספר רב של הזדמנויות, איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "אני אהרוג אותך, ואבקש אישור להרביץ לך".

5. עוד הוסכם במסגרת הסדר הטיעון כי הנאשם יישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, ולאחר מכן יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי, כאשר ב"כ המאשימה הבהירה כי יעתרו להטלת מאסר בפועל.

6. בעניינו של הנאשם התקבלה חו"ד של הממונה על עבודות שירות לפיה הוא נמצא מתאים לבצע עונש זה.

תסקיר שירות המבחן

7. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 16.3.16 עולה כי הנאשם בן 35, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 1-6 שנים. טרם מעצרו, התגורר עם משפחתו בירושלים ולמד בכולל. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי נישא למתלוננת לאחר שהכירה בשידוך, כאשר הייתה בת 19 והוא בן 27. כשנה לאחר מכן נולדה בתם הבכורה ולאחר ארבע שנים בהם לא הצליחו להרות נולד בנם השני, כשנה לאחר מכן נולד בנם השלישי.

8. משפחת מוצאו של הנאשם מונה אם אלמנה ושלושה ילדים, כאשר הנאשם הוא השני בסדר הלידה. אביו של הנאשם נפטר ממחלה כאשר הנאשם היה בן 16 שנה. אמו של הנאשם, כיום, כבת 66, פנסיונרית.

9. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם נולד והתחנך בצרפת, שם מסר כי סיים את לימודיו התיכוניים והחל בלימודים גבוהים בתחום הנגינה. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי בתחילת שנות העשרים לחייו, החל בהתחזקות דתית אשר בעקבותיה נשר מלימודיו ובגיל 25 עלה לארץ במטרה ללמוד בישיבה, השתלב בה ולמד בה עד לחודשים האחרונים טרם מעצרו ומאז התקשה להשתלב במסגרת אחרת.

10. אשר לביצוע העבירות בתיק זה, הנאשם הסביר לקצינת המבחן כי הוא והמתלוננת חוו קשיים בהתמודדות עם הטיפול בילדיהם, כך שחילוקי דעות בינו לבין אשתו בנושאים הקשורים לטיפול בילדיהם, הובילו לוויכוחים אשר כללו ביטויי אלימות מילולית ובמקרה זה גם אלימות פיזית. הנאשם תאר את התנהגותו האלימה כבלתי מאפיינת את התנהגותו בדרך כלל, והשליך את האחריות על

המתלוננת כמי שנוטה להתנהגות רגזנית, והוא מנגד מצוי בעמדה פאסיבית של תגובתיות מולה. הנאשם שלל התמכרות לאלכוהול ונזקקות טיפולית בתחום זה, למרות שהעבירות בוצעו בהיות תחת השפעת אלכוהול. הנאשם ביקש מקצינת המבחן לשוב ולהתגורר עם אשתו וילדיו. הוא מסר כי הוא הקפיד על עמידה בתנאים המגבילים בהם נתון, תוך שציין את הקושי שהיה נתון בתנאי מעצר בית מלא וכן את הקושי בכך שהיה מרוחק מביתו וממשפחתו וחשש מהשפעת מצבו זה על מצבם הרגשי של ילדיו. לצד זאת מסר כי לאחר תקופה בה לא היה לו כל קשר עם המתלוננת, היא הביאה את ילדיהם לבית אחותו לביקור ובהזדמנות זו נוצר בינו ובין אשתו קשר, אשר הלך והעמיק. הנאשם ציין כי התנצל לפני אשתו על התנהגותו האלימה ושניהם הביעו רצון לשקם את מערכת היחסים ביניהם והם נעזרו ברב לשם כך. בנוסף מסר כי אשתו וילדיו מגיעים לבית אחותו ושוהים שם בסופי שבוע.

11. משיחתה של קצינת המבחן עם המתלוננת עלה הקושי שבהתמודדותה לבדה עם הטיפול בשלושת ילדיה. המתלוננת ציינה כי עם הזמן חודש הקשר בינה ובין הנאשם, אשר הביע לפניה צער על מעשיו ולתפיסתה גילה הבנה לבעייתיות שאפיינה את הקשר הזוגי. עוד מסרה המתלוננת שלהערכתה הנאשם ערך שינוי בגישתו כלפיה והם נעזרים ברב אשר עורך שלום בית ביניהם. קצינת המבחן ציינה כי אף המתלוננת תלתה חלק מהקשיים במערכת היחסים, בהתנהלותה, אשר התאפיינה בחוסר סבלנות, מתח ומצב רוח ירוד הקשור לקשיים שחוותה בהתמודדות עם הטיפול בשני ילדיה הקטנים אשר נולדו בסמיכות. עוד מסרה כי כיום איננה חוששת מהנאשם והביעה רצון כי ישוב להתגורר בביתם.

12. קצינת המבחן שוחחה עם הרב חיים ישי, אשר ליווה את הנאשם ואשתו בהליך שלום הבית. הרב ישי למד רפואה בצרפת ובהכשרתו הוא פסיכיאטר, אולם אינו עוסק ברפואה בארץ. בנוסף יש לו הכשרה כדיין והוא טיפל במשך השנים במקרים רבים של קשיים בזוגיות ובכלל זה גם אלימות. הוא ציין כי במפגשיו עם בני הזוג עלו הקשיים שעיימם הם מתמודדים, בין היתר מעורבות משפחת מוצאה של האישה בחייהם ובעיקר אי קבלת אורח החיים של הנאשם ואשתו על ידי משפחתה. ובנוסף נושאים רבים כדוגמת חינוך הילדים והצניעות עוררו מחלוקות ביניהם.

13. אשר להערכת הסיכון וסיכויי השיקום, קצינת המבחן התרשמה כי בני הזוג ממוקדים בפתרונות למצוקתם במטרה לחזרה לחיים משותפים יחד. עם זאת, לדידה של קצינת המבחן, מדובר בפתרון שאינו נותן מענה טיפולי בהתייחס להתנהלותו האלימה של הנאשם, כאשר עמדתה של המתלוננת ותלותה בנאשם מחזקים אותו באופן שלא יוצר אצלו מוטיבציה לטיפול ושינוי מהותי ולמעשה טרם הושגה הפחתה משמעותית ברמת הסיכון הצפוי מהנאשם. נוכח דברים אלו, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם זקוק לתוכנית טיפולית המותאמת לצרכיו ולסיכון במצבו, כאשר בשלב הראשון יעבור אבחון בנושא שתיית אלכוהול לאור תיאורו של הנאשם לפני קצינת המבחן אשר להרגלי שתיית האלכוהול שלו, כמו גם דבריו כי העבירות בוצעו כאשר היה תחת השפעת אלכוהול. בהמשך סברה קצינת המבחן כי ישנה חשיבות גם לטיפול בנושא האלימות.

הנאשם מסר כי הוא אינו רואה בעייתיות בנושא שתיית אלכוהול, אולם הוא מוכן לשתף פעולה ככל שנדרש על מנת לטפל בבעיותיו. נוכח האמור, הופנה לעמותת "אפשר", לצורך אבחון שתיית אלכוהול ובחינת צרכיו הטיפולים בתחום זה. על כן, קצינת המבחן באה בהמלצה לדחיית ההמלצה בעניינו של הנאשם לתקופה בת שלושה חודשים, החשובה להמשך תהליך האבחון בכל הקשור לנושא שתיית האלכוהול של הנאשם וצרכיו הטיפולים.

14. מתסקיר שירות המבחן המשלים בעניינו של הנאשם מיום 30.6.16 עולה כי מאבחון בעמותת אפשר לא נמצאה אצל הנאשם בעיית אלכוהול משמעותית אשר נדרשת לטיפול. לאחר מכן, הוצע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית עבור גברים אשר הופנו לשירות המבחן עקב אלימות כלפי בת זוגם. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי אירוע האלימות מושא אישום זה הוא חד פעמי, עוד ציין כי לאורך התקופה בה היה מצוי במעצר בית החלו בני הזוג הליך של "שלום בית" והם נפגשים אחת לשבוע עם רב כך שלדידו טיפול זה הוא מספק עבורו. הנאשם השליך על המתלוננת את אי העמידה בתנאי הרחקתו, בכך שבאה לגור עמו על דעת עצמה ובהתאם לרצונה והוא לא ביקש ממנה לגור עמו.

15. משיחתה של קצינת המבחן עם המתלוננת עלה כי המתלוננת מסרה שאיננה חוששת מפני אלימות כלפיה על רקע התהליך אותו עברו מעת שהגישה את תלונתה. לדבריה, לאחר תקופה בה היה נתון הנאשם במעצר בית היא הביאה את ילדיה לבקרו והבחינה כי הנאשם עבר הליך של הבנה עם עצמו כי אלימות איננה פתרון ומעת זו החלו בני הזוג להיפגש, להתקרב ולדבר, כאשר הדברים נעשים ביוזמתה ומרצונה. כאשר המשיך הנאשם לשהות במעצר בבית אמו, עברה המתלוננת לגור עם ילדיה בבית אמו ובמשך תקופה של כשלושה חודשים עד למועד כתיבת התסקיר המשלים הם התגוררו יחדיו. בד בבד הוסיפה המתלוננת כי הם עוברים תהליך של למידת תקשורת טובה בהדרכתו של הרב המלווה אותם בהליך של "שלום בית". המתלוננת הביעה רצונה לפני קצינת המבחן לחזור ולהתגורר בביתם ללא נוכחות של אדם נוסף. לדבריה, איננה חוששת כי הדבר עלול לגרום להסלמה ביחסיהם, אלא נהפוך הוא לדידה הדבר ישפר ויחזק את הקשר הזוגי.

16. משיחתה של קצינת המבחן עם הרב ישי, עלה כי מהתרשמותו בני הזוג עברו הליך משמעותי בו למדו לזהות קשיים בזוגיות, למדו לתקשר והביעו רצון להמשיך לבנות ולחזק את הזוגיות הקיימת.

17. קצינת המבחן התרשמה מהשיחות עם בני הזוג, ממערכת יחסים אשר מאופיינת בתלותה של המתלוננת בנאשם וברצונה לרצותו, וכן התרשמה כי הנאשם מטשטש את חומרת מעשיו ומשליך את מעשיו על המתלוננת.

18. קצינת המבחן באה בהמלצה להטלת עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות אשר יהווה עונש מוחשי מציב גבולות ומלמד עבור הנאשם, נוכח אופי העבירות וחומרתן. קצינת המבחן ציינה כי לא באה בהמלצה לצו מבחן מאחר שבאבחון של הנאשם בעמותת אפשר לא עלה הצורך בטיפול בתחום השימוש לרעה באלכוהול, ומאחר שהנאשם שלל נזקקותו לטיפול ייעודי לגברים בשל אלימות כלפי בת זוגם.

19. ב"כ המאשימה עמד על הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם שהוא הגנה על שלמות גופה ובטחונה האישי של המתלוננת בהתחשב בכך שאירוע מושא אישום זה בוצע בתוך התא המשפחתי, מקום בו הייתה המתלוננת אמורה לחוש ביטחון מרבי. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - טען ב"כ המאשימה כי הן מעידות על חומרתן של העבירות. הנאשם תקף את אשתו לאחר שאיים עליה, הלך אחריה לחדר, תפס את צווארה, משך אותה וסטר לה בחוזקה בפניה עד שנפלה על הרצפה ודיממה מאפה, כל זאת התרחש לעיני ביתם בת השש. כך שמעבר לפגיעה במתלוננת, ישנה פגיעה נוספת בביתו הקטינה כתוצאה מתקיפת אמה בפניה. עוד הדגיש ב"כ המאשימה כי עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות על כך שהתקיפה הייתה מתמשכת. אירוע האלימות התארך בשלבים (איום, תקיפה, איום) והנאשם יכול היה להפסיקו בכל שלב. כמו כן ציין כי החבלות נגרמו במקומות בהם פוטנציאל הנזק יכול היה להיות חמור, בעין, באוזן ובפנים. אשר לאישום הרביעי, ציין ב"כ המאשימה כי מדובר באיום חמור מאוד מבחינת התוכן והאפקט שלו על המתלוננת.

20. ב"כ המאשימה ציין כי מדובר בשני אישומים נפרדים ומשך יש לקבוע שני מתחמים נפרדים. על כן, סבר ב"כ המאשימה ביחס לאישום הראשון כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין 12 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר. ביחס לאישום הרביעי, ב"כ המאשימה סבר כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר.

21. אשר לעונש המתאים, ציין ב"כ המאשימה כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה למעשיו והתנהגות המתלוננת מלמדת על סינדרום האישה המוכה, ולכן סבר כי יש למקם את הנאשם ברף הבינוני- גבוה של המתחם ועתר להשית עליו 18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

22. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם התנצל על מעשיו, היה במעצר ממש למשך 68 ימים, לאחר מכן כארבעה חודשים במעצר בית מלא בבית אחותו בתנאים מגבילים של איזוק אלקטרוני ללא אפשרות לצאת מהמעצר עד ליום 21.3.16 ומיום זה שהה בערבים במעצר בית בבית אמו למשך חמישה חודשים. עוד הדגיש ב"כ המאשימה את העובדה כי בני הזוג פנו לטיפול זוגי עם הרב ישי וממפגשיהם עולה התקדמות. על כן סבר ב"כ הנאשם כי יש להסתפק ב- 68 הימים בהם שהה הנאשם במעצר ממש ולהתחשב בארבעת החודשים בהם שהה הנאשם במעצר באיזוק אלקטרוני ולהשית עליו צו שירות לתועלת הציבור.

23. אשתו של הנאשם מסרה בדבריה כי היא רוצה להיות עם בעלה וילדיה בביתם, כך שיוכלו לבנות את החיים מחדש. עוד הדגישה כי בני הזוג ממשיכים בטיפול הזוגי עם הרב ישי.

24. הנאשם בדברו האחרון מסר כי אשתו היא חזקה והוא רוצה להמשיך לחיות עמה. לדבריו, כאשר היה בבית הסוהר הוא חשב על הדברים ומסר כי הוא מתבייש במה שאירע.

מתחם העונש ההולם

25. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע תחילה, אם עסקין באירוע אחד או במספר אירועים. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה והדעות חלוקות ביחס לשאלה זו.

26. "מבחן הקשר ההדוק" אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15), רע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15), ע"פ 8107/13 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (מיום 17/1/16)) ואף בע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (מיום 3/9/15), שם קבע כב' השופט סולברג בפסקה 22 מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק.

"כדילעמודעלעווצמתהקשרשביןעבירותשומהעלבייתהמשפטלעמודעלנסיבותיהעובדתיותשלה ענייןשלפניו, ולבחוןאםישבהןכדילהצביעעללקשרהדוקביןעבירות.נסיבותעובדתיותאלהמהוות "מבחניעזר"לקביעתעוצמתהקשר.במסגרתזוניתןלבחון,למשל,האםביצועןשלהעבירותמאופיין בתכנון; האםניתןלהצביעעלשיטתיותבביצועהעבירות;האםהעבירותהתרחשובסמיכותשלזמןאומקום;האםביצועהשלעבירהאחתנועדלאפשראתביצועהשלעבירהאחרתאואתההימלטותלאחרביצוע עה,וכיוצאבאלונסיבותעובדתיות.קיומהשלנסיבהאחתאויותרמנסיבותאלו(ואיןזרשימהסגורה) עשוילהעידעללקשרהדוקביןעבירותהשונות,המלמדכיבאירועאחדעסקינן.. בבחינתהנסיבותהעובדתיות,מנהכרחלביתהמשפטלהעמידלנגדעיניואתהשאלההאםהשקפהע להעבירותכעלכמהאירועיםתהאמלאכותית,באופןשיגרעממהותהענייןבכללותו,אושלאישקףאת סיפורהמעשהכהווייתו."

27. מצאתי כי במקרה שלפני, היות שמדובר ברצף אירועים שהתרחשו בין הנאשם למתלוננת בביתם, בשיטתיות כחלק מסדרה של מעשי אלימות שנקט הנאשם נגד המתלוננת במשך למעלה משנה, יש לראות בעבירות שביצע הנאשם אירוע אחד. לפיכך, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

28. על פי סעיף 40 ב'לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

29. עבירות התקיפה, תכליתן הגנה על הערך של שלמות גופו של אדם. ערך זה הוא מהחשובים במארג הערכים החברתי. לעבירות התקיפה הנוגעות לתחום הזוג והמשפחה משמעות מיוחדת, והמחוקק ראה אותן בחומרה יתירה וקבע כפל עונש בשל נסיבה זו. הטעם להחמרה הוא הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון זה, אל מול הרצון לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף. בנוסף, הנזק הנפשי הפוטנציאלי הנלווה לעבירות מסוג זה הוא חמור יותר. מעשי אלימות ככלל פוגעים באוטונומיה של קורבן העבירה, בתחושת הביטחון שלו ובכבודו.

30. עבירת האיומים באה להגן על שלווה הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשיים מלחצים אסורים. בנוסף, מגנה עבירה זו בעקיפין על ערך האוטונומיה של האדם וחופש הפעולה והבחירה שלו.

31. הנאשם הורשע בשורה של עבירות שבוצעו נגד אשתו. בית המשפט העליון קבע כי יש להילחם בתופעת אלימות במשפחה, וזאת באמצעות מדיניות ענישה מחמירה. הלכה זו שבה ונקבעה בע"פ 9192/11 מיום 19/04/12, מפי כב' השופט ג'וברן אשר שב וציטט את האמור בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי..."

32. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, מחד, נוכח ריבוי העבירות באירוע, אשר בעת ביצועם היו לנאשם מספר הזדמנויות להפסיקם, אולם הוא בחר להמשיך במעשיו, ומאחר שהעבירות נעברו כלפי אשתו, כאשר הנאשם תחילה פנה אל המתלוננת ואיים עליה וכתוצאה מאיומו כלפיה קמה המתלוננת ממקומה והנאשם לא חדל ממעשיו, אלא הלך אחריה לפתח החדר ותקף אותה, בכך שמשך אותה וסטר לה בחוזקה בפניה עד אשר נפלה על הרצפה, נחבלה ודיממה מאפה, וכל זאת נעשה לעיני בתם הקטינה בת ה-6. כתוצאה ממעשים אלה, בעוד המתלוננת בכתה והניקה את בנה התינוק, הנאשם לא חדל ממעשיו ואמר לה להפסיק לבכות, סטר בפניה אחז בחוזקה באוזנה ואיים עליה. עוד יש להדגיש את העובדה כי למתלוננת נגרמו המטומות בכתפה, פניה, בעינה ובאוזנה. מעבר לכך, באישום הרביעי צוין כי במספר רב של הזדמנויות, במהלך כשנה עובר למתואר באישום הראשון, בכתב האישום המתוקן, במספר רב של הזדמנויות איים הנאשם על המתלוננת כי יהרוג אותה ויבקש אישור להכותה. כך שבמעשיו אלה ובדברים שאיים על המתלוננת יש חומרה יתירה. עוד על בית המשפט לשקול במקרה זה כי הפגיעה במתלוננת אינה קלה, שכן היא אירעה לאורך תקופה ממושכת כדבר שבשגרה ואין מדובר במעידה חד פעמית.

33. מאידך ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, יש להתחשב בכך שהנאשם ביצע את העבירות ללא תכנון מוקדם, ללא שימוש בנשק קר, המתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי בשל מעשיו ולא נגרמו למתלוננת חבלות במדרג חומרה גבוה, ועל כן אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה בינונית.

34. כאשר אני שוקלת את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, את הערכים החברתיים המוגנים, את מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נסיבות אלה הוא בין מספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.

העונש המתאים

35. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא' לחוק העונשין).

36. **לחומרה**, ראשית שקלתי את הצורך בהרתעת הציבור והנאשם בהעברת מסר חד וברור כנגד הישנותם. שנית, שקלתי את העובדה כי עולה מתסקיר שירות המבחן שהנאשם התקשה לקחת אחריות למעשיו

והשליכם על המתלוננת. בנוסף שקלתי את היעדרה של המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם בתסקיר שירות המבחן, ואת העובדה שהנאשם לא רצה להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

37. **לקולא** שקלתי את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וכן את נסיבות חייו הלא פשוטים של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן, מות אביו, היותו נשוי ואב לשלושה ילדים. עוד התחשבתי בעובדה כי המתלוננת והנאשם הביעו רצון משותף לשוב ולחיות יחד ועברו טיפול זוגי ממושך אצל רב אשר ליווה אותם בתהליך. עוד שקלתי כי הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, כך שיש להניח כי עונש כאמור לא יהיה קל עבורו ועבור בני משפחתו. כן שקלתי לקולא את העובדה שהנאשם לקח אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי וכן חסך עוגמת נפש מהמתלוננת שהייתה צריכה להעיד כנגדו.

38. כמו כן התחשבתי לקולא, בכך שהנאשם שהה במעצר ממש למשך 68 ימים וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, ובהמשך שהה במעצר בית בבית אחותו תקופה ממושכת של כארבעה חודשים בהם היה נתון באיזוק אלקטרוני, ולאחר מכן היה נתון במעצר בית חלקי בבית אמו למשך כחמישה חודשים נוספים.

39. אך לאחרונה שב וחזר בית המשפט העליון בע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.4.16) על כך שניכוי ימי מעצר היא איננה זכות הקנויה בחוק אלא נוהג שהשתרש, כפי שצוין בע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.16):

"בדין הישראלי אין הוראת חוק המחייבת את בית המשפט לנכות את ימי מעצרו של נאשם שהורשע בעבירה, מתקופת המאסר שהוטלה עליו בגזר הדין. ברירת המחדל הסטוטורית בסוגיית ניכוי ימי המעצר מופיעה בסעיף 43 לחוק העונשין, אשר קובע כי "מי שנידון למאסר תיחשב תקופת מאסרו מיום גזר הדין, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת". חרף האמור, כבר בשנותיה הראשונות של המדינה התפתחה פרקטיקה שיפוטית של התחשבות בתקופת המעצר בעת גזירת העונש (ראו: ע"פ 13/53 ביטון נ' היועץ המשפטי, פ"ד ז 463 (1953)). ברבות השנים, הפך הנוהג המושרש להלכה פסוקה, המחייבת את הערכאה הדיונית לקחת בחשבון, בין מניין שיקוליה בעת גזירת הדין, את התקופה בה שהה הנאשם במעצר (ראו למשל: רע"ב 4865/04 מדינת ישראל נ' סויסה, פ"ד ס(2) 57, פסקה 6 (2006)). אמנם, הודגש לא אחת כי לנאשם אין זכות קנויה לניכוי ימי מעצרו, וכי מדובר רק באחד משיקולי הענישה הנלקחים בחשבון על ידי בתי המשפט בעת גזירת העונש (ראו: רע"פ 7584/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (2.12.2015); ע"פ 5529/12 אוהב ציון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (9.11.2014); יניב ואקי, רותי קמיני ויורם רבין "עונש המאסר - תכליות, מגמות והלכות" הפרקליט נג(1) 1, 20-22 (2014)), אך בנוסף הוטעם כי "ככלל, ראוי שהתקופה בה שוהה נאשם במעצר עד להרשעתו וגזירת דינו ינוכו מעונש המאסר הסופי, על מנת להימנע מכפל ענישה. רק במקרים חריגים תהיה הצדקה שלא לנכות את תקופת המעצר מעונש המאסר" (ראו: ע"פ 5760/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 22 (3.6.2015) (ההדגשה במקור - ס.ג.); וראו גם: ע"פ 4152/13 מדינת ישראל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (13.8.2014) (להלן: עניין ישראלי))."

40. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום בהעדר המלצה של שירות המבחן, אולם החלטתי להטיל עונש ברף התחתון של המתחם.

41. אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. שישה חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם (68 ימים). עונש זה **ירוצה בעבודות שירות**, בעזר מציון בירושלים, החל מיום 14.12.16. במועד זה על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בבאר שבע. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי עבודות השירות, הוא עלול לרצות מאסר ממש.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ז, 31 אוקטובר 2016, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.